

Sygn. akt II KO 47/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **I.K.**

oskarżonej z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia 2013 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w W. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

W dniu 9 marca 2012 r. do Sądu Rejonowego w W. wpłynął akt oskarżenia przeciwko I. K. , której zarzucono dokonanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Postępowanie przeciwko oskarżonej nie toczy się z powodu usprawiedliwionego niestawiennictwa na rozprawie.

Sąd Rejonowy w W. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K., motywując to stwierdzoną niemożnością samodzielnego przyjazdu oskarżonej do W. ze względu na jej stan zdrowia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

I. K. zamieszkuje w miejscowości R., oddalonej o ok. 15 km od K. Oskarżona od 9 roku życia cierpi na padaczkę, która jak wynika z opinii biegłego specjalisty neurologa powoduje, że ze względu na stan zdrowia oskarżona może wprawdzie brać udział w postępowaniu karnym przed sądem, ale nie może odbyć podróży do W. Oskarżona mogłaby natomiast stawać przed sądem w pobliżu miejscu zamieszkania. Biegła stwierdziła w wydanej na zlecenie sądu opinii z dnia 27 grudnia 2012 r., że przeszkoda odnośnie samodzielnego przyjazdu oskarżonego ma charakter przewlekły i rokowanie co do ustąpienia zaburzeń jest niepomyślne.

Dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k. polega między innymi na tym, aby postępowanie w danej sprawie mogło się toczyć. Jak wynika z okoliczności ustalonych w tej sprawie, postępowanie przeciwko oskarżonej nie może się toczyć w sądzie właściwym z powodu usprawiedliwionych zaświadczeniami lekarskimi nieobecności. Z opinii biegłej wynika, że nie można wymagać od oskarżonej samodzielnego przyjazdu do W. Przeszkody te z punktu widzenia sądu są trudne do usunięcia, a nadto mają charakter trwały. W tym stanie rzeczy dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby sprawę przekazać do rozpoznania sądowi, który ma swą siedzibę w miejscu zamieszkania oskarżonej, w którym to sądzie, co znowu wynika z opinii biegłej, oskarżona może się sama stawić i brać udział w postępowaniu.

Z powyższych względów uzasadnionym jest wyjątkowe odstępianie od reguł właściwości miejscowej sądu, ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.